

عنوان مقاله:

Seismic isolation effect in improving the seismic response of bridges

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مقاوم سازی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

طالب مرادی شقاقی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

افشین بهرامی راد - دانشجوی کارشناسی ارشد سازه

خلاصه مقاله:

روش مرسوم طراحی مقاوم در برابر زلزله برای پل ها افزایش مقاومت یا افزایش ظرفیت جذب انرژی اجزای آن است این جذب انرژی در بردارنده خسارت بوده در نتیجه روش طراحی مرسوم از فروپاشی پل جلوگیری م یکنند ولی مانع خسارت وارده به پل نمی شود یک روش مدرن جداسازی پل استفاده از جداگرهای لرزه ای است اگرچه بیش از دوده از کاربرد جداسازی لرزه ای در پل ها می گذرد اما مطالعات بسیار زیادی در این زمینه صورت گرفته است که همگی کارایی آنها در پل ها را تایید می کنند به طور کلی پل ها بستر مناسبی برپا استفاده از سیستم های جداساز لرزه ای هستند زیرا به علت نقش مهمی که پل ها پس از وقوع زلزله های بزرگ در عملیات امداد و نجات ایفا می کنند لازم است این سازه ها در مقابل حملات لرزه ای از سطح حفاظت بالاتری برخوردار باشند استفاده از سیستم های جداساز و تلف کننده انرژی در پل ها باعث تمرکز خسارت ناشی از زلزله در محل سیستم های تکیه گاه می شود و پایه ها و کوله ها در مقابل خسارات سازه ای محافظت میشوند

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/207218>

